

Θέατρον Κυβέλης

Θεατρικαὶ εἰδήσεις

«*Ἀδάμ*», κομεντί διπράκτος τοῦ κ. Ι. Παξινοῦ. Ἀδάμ φυσικὰ εἶνε ἕνας ἄνδρας, ὁ ὅποιος ὁμῶς δὲν ἀποτελεῖ τὸν κανόνα διὰ νὰ φέρῃ τὸ ὄνομα τοῦ πρωτοπλάστου· διότι τὸ κύριον χαρακτηριστικόν του εἶναι νὰ σύρεται, χωρὶς θέλησιν, ὀπισθεὶν μιᾶς αὐθάδους γυναικὸς καὶ χάριν αὐτῆς νὰ καταφρονῇ μίαν ἀφωσιωμένην εἰς αὐτὸν γυναῖκα, ἣ ὅποια καὶ φεύγει ἀπὸ τὸ σπίτι μὲ τὴν σιωπηλὴν θλιψὶν τῆς ἐγκαταλείψεως. Εἰς τὰς δύο γυναῖκας, τὴν νόμιμον καὶ τὴν παρείσακτον, ὁ συγγραφεὺς κατῳρῶσε νὰ δώσῃ μίαν ἀντίθεσιν ἀρκετὰ ζωντανήν. Ἡ σύζυγος ποῦ ἀγαπᾷ καὶ θυσιάζει τὸν ἑαυτὸν τῆς διὰ νὰ εἶνε εὐχαριστημένος ὁ ἄνδρας τῆς μὲ ἄλλην καὶ ἡ ἐρωμένη, ἣ ὅποια ἀπὸ καπρίτσιο τὸν ἐχώρισεν ἀπὸ τὴν γυναῖκά του, ἣ ὅποια ἦτο φίλη τῆς, καὶ φέρεται πρὸς αὐτὸν δυναστικῶς καὶ τὸν ἐξευτελίζει καὶ τέλος γίνεται συγχρόνως ἐρωμένη ἐνὸς ἄλλου καὶ ἐκεῖνος, ὅστις ἦτο τόσον σκληρὸς καὶ νευρικὸς εἰς τὴν γυναῖκά του, τώρα τὰ ἀνέχεται ὅλα.

Τὸ ἔργον, καίτοι δὲν ἔχει πολὺ πλοκὸν ὀρθῶς, προεκάλεσε τὸ ἐνδιαφέρον. Διακρίνεται διὰ τὸν φυσικώτατον διάλογον, εἰς τινὰς ὁμῶς λεπτομερεῖας ἔμπρεπεν ὁ συγγραφεὺς νὰ ἀποφύγῃ τολμηρὰς σκηنيκὰς ἀτεχνίας, ὡς λ. χ. ἡ ἐπὶ σκηνῆς μετακινήσεις τοῦ πιάνου. Ἡ κ. Κυβέλη ἔπαιξε πολὺ τεχνικὰ καὶ μὲ αἰσθημα. Πολὺ καλὴ καὶ ἡ κ. Φιλίπιδου ὡς ἐρωμένη.

Θέατρον «*Ὀλύμπια*»

Ὡς τιμητικὴ τῆς δ. Φρόσως Κόκκου ἐπαίχθη τὸ «*Ἀγριοπούλουδο*», δρᾶμα κοινωνικὸν τοῦ ἐκ Σμύρνης ζωγράφου καὶ δημοσιογράφου κ. Χρ. Συρράκου, μὲ ὑπόθεσιν τὸν ἀνάρμοστον γάμον. Μία πεταχτὴ κόρη — ἀγριοπούλουδο — ἀγαπᾷ ἕνα νέον, ἀλλ' οἱ γονεῖς ἐπιβάλλουν εἰς αὐτὴν νὰ πάρῃ ἕνα πλούσιον παρήλικα, ὅστις συμπίπτει νὰ εἶναι ὁ θεῖος τοῦ νέου. Τὸν ὑπανδρεύεται, ἀλλ' ὁ σύζυγος γρήγορα παρίσταται τυχαίως εἰς ἕνα ἐναγκαλισμὸν τοῦ ἐρωτευμένου ζεύγους καὶ θνήσκει εἰς τὸ θέαμα ἐκ καρδιακῆς προσβολῆς. Ἀφίνει διὰ διαθήκης κληρονόμους τὴν γυναῖκα του καὶ τὸν ἀνεψιὸν του — τοὺς δύο ἐρωτευμένους, οἱ ὅποιοι καὶ ἐνοῦνται διὰ τοῦ γάμου, τῇ προθύμῃ ἤδη συναινέσει τῶν γονέων καὶ οὕτω ὁ ἀνεψιὸς ὑπεισέρχεται εἰς τὸ χρῆμα τοῦ θείου του καὶ εἰς τὴν γυναῖκά του. Ἡ πλοκὴ ὑπενθυμίζει τὰ παλαιότερα «οἰκογενειακά» ἔργα. Παρατηρεῖται κάποια σκηنيκὴ ἀπειρία, ἀλλ' ὁ διάλογος εἶνε ἀρκετὰ καλός.

Μὲ τὰ πρῶτα σύννεφα διεσπάρησαν ἀνὰ τὰς ἐπαρχίας οἱ Ἀθηναῖκοι θιάσοι. Τῆς «*Ἀλάμπρας*» μετεκομίσθη εἰς Βόλον, τοῦ «*Πανελληνίου*» εἰς Λάρισσαν. Ἡ Θεσσαλονίκη φιλοξενεῖ τὰς ὀπερέτας Ἀφεντάκη καὶ Παπαϊωάννου. Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῶν μετακλίσεων ἐσημειώθησαν ἱκαναὶ μετακινήσεις ἡθοποιῶν. Ὁ θιάσος Κυβέλης μετέβη εἰς Σῦρον.

— Ἡ χειμερινὴ θεατρικὴ περίοδος προσέκρουσεν εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς εἰς τὸν πανικὸν τῆς

Φλώρα Κανδηλάκη

γρίπης. Τὰ θεάτρα ἐκλείσαν καὶ μόλις περὶ τὰς ἀρχὰς Δεκεμβρίου ἤρχισεν ἀπογευματινὰς παραστάσεις ἡ δ. Κοτοπούλη, ἐνῶ εἰς τὸ «*Ἐτουάλ*» κατέφυγεν ὁ θιάσος Νίκου-Φύρστ παριστάνων ἀνάμικτα «*Παναθήναια*» καὶ τὸ ἐφετεινὸν «*Πανόραμα*».

— Ἡ Ἑταιρεία τοῦ Ἑλλήν. Θεάτρου ὥρισε συγγραφικὰ ποσοστὰ 15 % ἐπὶ πολυπράκτου ἔργου, 5 % ἐπὶ μόνοπράκτων ἢ διπράκτων, 6 % ἐπὶ μεταφράσεων καὶ 12 % ἐπὶ διασκευῶν ἐκ τοῦ ἀρχαίου θεάτρου, θὰ πληρῶνῃ δὲ 5 % εἰς τοὺς ξένους συγγραφεῖς, ὧν ἔργα θὰ παίζωνται κατὰ μετάφρασιν. Τὴν Κριτικὴν Ἐπιτροπὴν διὰ τὴν παραδοχὴν τῶν ἔργων ἀπετέλεσαν οἱ κ.κ. Νιρβάνας, Μελάς, Πολέμης, Δημητρακόπουλος. Δαμδέργης καὶ Λιδωρίκης. Τὰ ἑλλήν. ἔργα θὰ παίζωνται κατὰ τὴν σειρὰν τῆς ὑποβολῆς των πρὸς ἔγκρισιν, ἕκαστον ἔργον θὰ κάμνῃ τρεῖς δοκιμαστικὰς παραστάσεις, θὰ ἐξακολουθῇ δὲ παιζόμενον ἐφ' ὅσον καλύπτονται τὰ ἀπολύτως ἀναγκαῖα ἔξοδα τῆς παραστάσεως. Ἀλλὰ καὶ καταβιβαζόμενον, θὰ ἀναβιδάζεται μετὰ 15 ἡμέ-